

[Ministeren for Grønland.]

Jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede fiskeriminister, for at han kan fremsætte de i dag for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav*.

Lovforslaget går ud på at tillægge fiskeriministeren fornøden bemyndigelse til ved kongelig anordning at gennemføre de bestemmelser, som det påhviler Danmark at iværksætte i henhold til den i London den 24. januar 1959 vedtagne konvention angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Denne konvention, som folketinget i sidste folketingsår har godkendt, er blevet ratificeret den 10. juni 1960 og vil ved sin ikrafttræden afløse Londonkonventionen af 5. april 1946 angående maskestørrelse for fiskeredskeer og mindstemål for fisk i dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, hvis bestemmelser fiskeriministeren ved lov nr. 269 af 9. juni 1948 har fået bemyndigelse til at gennemføre for Danmarks vedkommende.

Da bestemmelserne i konventionen af 5. april 1946 om mindstemål for fisk og mindstemaskestørrelse i fiskeredskeer er gået uændret over i den nye konvention, betyder gennemførelsen af denne for så vidt ikke, at der umiddelbart sker ændringer i de gældende forhold, bortset fra at det område, som bestemmelserne omfatter, nu udvides.

Imidlertid giver 1959-konventionen adgang til at vedtage en række foranstaltninger ud over mindstemål for fisk og mindstemaskestørrelse i fiskeredskeer, som 1948-konventionen ikke åbnede adgang til, nemlig fastsættelse af fredningsområder for fisk, indretning af fiskeredskeer og tilbehør ud over mindstemaskestørrelsen, foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, herunder kunstig forplantning, omplantning af organismer og yngel, nationale og internationale kon-

trolforanstaltninger samt regulering af den samlede fiskeintensitet inden for området.

For så vidt angår sådanne foranstaltninger, vil altså den i lovforslagets § 1 foreslåede bemyndigelse for fiskeriministeren til at gennemføre foranstaltninger inden for konventionens rammer fremtidig kunne få en videregående betydning, end bemyndigelserne efter 1949-konventionen havde.

I lovforslagets § 2 indeholdes de nærmere regler om straf og konfiskation efter overtrædelse af de bestemmelser, der udfærdiges i henhold til loven.

Jeg gør her særligt opmærksom på, at den hidtidige adgang til idømmelse af straf i form af hæfte eller fængsel indtil 4 måneder nu bortfalder, idet disse straffeformer udelukkende tog sigte på overtrædelse af eventuelle bestemmelser om regulering af fiskerflådens størrelse — en regulering, som ikke har vist sig at blive aktuel.

I § 3 foreslås tidspunktet for lovens ikrafttrædelse fastsat ved kongelig anordning, således at den nugældende lov af 9. juni 1948 samtidig ophæves.

Det er næppe påkrævet i lovforslaget på tilsvarende måde som i 1948-loven udtrykkeligt at præcisere, at loven forbliver gældende, så længe den underliggende konvention er i kraft, idet et ophør af konventionen umiddelbart vil bringe lovens bestemmelser til ophør.

For Færøerne og Grønlands vedkommende foreslås det, at de forskrifter, som udfærdiges efter loven, fastsættes efter forhandling med henholdsvis det færøske hjemmestyre og Grønlands landsråd.

Idet jeg erindrer om, at lovforslagets formulering er forhandlet med statsministeriet og ministeriet for Grønland, og idet jeg henviser til de mere udførlige bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling og fremme i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk* — det er jo en gammel kending for det høje folketing.

Lovforslaget går ud på, at bestemmelserne i den nugældende lov videreføres i yderligere 2 år. Selv om der er sket en vis liberalisering af importen og oprettelsen af Den europæiske Frihandelssammenslutning,

[Fiskeriministeren.]

EFTA, efterhånden vil betyde lempelser i medlemslandenes importrestriktioner for visse fiskeriprodukter, er forholdene dog endnu ikke ændret afgørende, og der vil fortsat være behov for denne lov.

Den hidtidige bemyndigelse for fiskeriministeren til at fastsætte særlige regler for udførelsen med det formål at sikre og fremme afsætningen har man fra fiskeriministeriets ekspertudvalg henstillet opretholdt, således at der stadig er den fornødne lovhjemmel til stede til at imødekomme berettigede ønsker om bistand til at kunne gennemføre sådanne foranstaltninger, som skønnes nyttige for erhvervet. For mit vedkommende har jeg ment, at denne henstilling bør imødekommes. Da det næppe kan forventes, at der i den nærmeste tid sker væsentlige ændringer i markedsforholdene for fisk og fiskeriprodukter, foreslås det, at loven forlænges for 2 år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale også dette lovforslag til velvillig behandling i det høje folketing.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om statens overtagelse af Vordingborg Seminarium

og

forslag til lov om statens overtagelse af Gjedved Seminarium.

Valgt blev: *Lysholt Hansen, K. B. Andersen, Kaj Andresen, Dupont, Johan Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Retoft, Astrid Skjoldbo, Grethe Philip, Damsgaard, Holger Hansen, Ellen Poulsen, Skov Thulesen, Vestergaard Poulsen, Edv. Jensen, Poul Thomsen og O. Mathiasen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Rask-Ørsted Fondet. (Danmarks internationale videnskabelige fond).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 779, fremsættelsen i tidenden sp. 1310).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Frode Jakobsen: Det er et glædeligt tegn, at der er en voksende forståelse af, at der må gøres endnu mere for undervisning og forskning i vort land. Vi danskere har været så tilbøjelige til at gå rundt og bilde os selv ind, at med hensyn til folkeoplysning og uddannelse ligger Danmark klart i spidsen i verden. Jeg tror, der er mange, der i den sidste tid er vågnet op af den drøm, og det er mit glædelige indtryk, at vi måske aldrig har haft en regeringschef, der har været mere interesseret i de problemer end den nuværende højtærede statsminister.

Personlig mener jeg, at der er ingen penge, som samfundet giver bedre ud end dem, det giver ud til øgelse af sine borgeres viden og kunnen. De penge kommer igen; det gælder på den brede front, oplysningen, og det gælder på den snævre front, videnskaben. Rask-Ørsted Fondets midler går ikke så meget til direkte forskning, men til at gøre danske videnskabsmænds resultater kendt i den øvrige verden og til at bringe nye videnskabelige impulser til Danmark ved fremragende udenlandske videnskabsmænds besøg her. Det danske sprogområde er lille, og det betyder et handicap for danske videnskabsmænd i forhold til videnskabsmænd, der har engelsk, tysk eller fransk modersmål. Rask-Ørsted Fondet prøver i nogen grad at råde bod herpå. Videnskaben er international. Dens internationale væsen har måske aldrig været mere indlysende og mere påkrævet end i dag. Derfor skulle det være en selvfølge, at Rask-Ørsted Fondet, som formidler international videnskabelig kontakt, må